

Bibl. Xxxxxx

cm. On. Palatul Cultural
LOCO

Trarui Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 51-52
Apare în fiecare Sâmbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lae Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Sambătă,
21 Decembrie 1940

„Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte și pace pe pământ.”

Tabloul aceasta arată pe pastori așa cum stau înclinați și ascultă corul îngeresc cântând la nașterea Domnului Isus

Farul Creștin

Foarte religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet
Girant responsabil: N. ONCU
Redactor: Aleza Popovici

Anul VIII. No. 51-52 Sâmbătă 21 Dec. 1940
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.
In străinătate 300 lei
In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lăe Barna 4.

Castel: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei Nr. 4

DELA REDACȚIE

O parte dintre frați și-au reînnoit abonamentul, dar mai sunt încă câțiva cari nu au făcut aceasta.

Nu uitați că Farul e una dintre revistele cele mai ieftine. Astăzi, când tot ceea ce vinde plugarul e aproape de trei ori mai scump ca și în alți ani, când plata tuturor, atât a servitorului cât și a funcționarului s'a ridicat, revista noastră a rămas aproape tot la același preț. Dacă am fi ridicat și noi prețul abonamentului după celelalte prețuri, pe un an, Farul ar fi trebuit să fie peste 200 lei. Inșă pentru ca fiecare frate să-l poată abona, noi căutăm și facem această jertfă trimițând Farul un an întreg, în fiecare săptămână, numai pe 120 lei. Pentru o zi de lucru se se plătește aproape atât. Deci, și-se mai pare că e prea scump? Nu, nicidecum. Oricine, numai dacă vrea poate să-l aibă.

* * *

Vrei să ai lumină în zilele întunecoase prin care trecem? Vrei ca la sfârșitul unei săptămâni de muncă să ai clipe de reculegere spirituală?

Vrei ca, în fiecare Sâmbătă, să vină cineva ca să-ți spună noutăți?

Vrei să ajuți lucrul Evangheliei? Atunci abonează „Farul Creștin” pe anul 1941, revistă religioasă săptămânală. In-deamnă chiar și pe alți la aceasta.

* * *

Frații lucrători și predicatori sunt rugați să ne sprijinească în facerea de abonamente noi. Prin aceasta veți ajuta pe mulți pierduți să se întoarcă la Dumnezeu. Și, oare nu este aceasta o datorie sfântă a voastră?

Abonamentele să se trimită pe adresa casierului nostru: N. Oncu, str. Blanduziei 4, Arad.

* * *

Revista „Farul Creștin” și „Călduza” urează tuturor cititorilor „Sărbători Fericite”.

Gânduri de Crăciun

„Să mergem...” Lc. 2:15

Am ajuns încă odată să praznuim Nașterea Mântuitorului. Milioane de oameni, în haine de sărbătoare, măresc cu buzele pe Acel născut în ieslea Betleemului. Totuși sunt prea puțini, acei cari intră în înțelesul acestei istorii. Prea puțini sunt acei ce trăiesc vieța așa cum o cere Dumnezeu. „Pace și bunăînvoire” a fost strigătul ceresc, a cărui ecou nu s'a sfârșit. Totuși, între oameni crește cearta, neînțelegerea și desbinarea. Abea armele și frica de pedeapsa, mai potolește furia și răsbunarea multora.

Nașterea Mântuitorului pentru adevărații creștini este o istorie vie, care se repetă în fiecare an, cu scopul să ne apropie mai mult de Dumnezeu. Noi, creștinii de azi, condamnăm asupra pe Irod. Probabil, Irod s'a închinat și a lăudat pe Dumnezeu câteodata, dar când a auzit de nașterea lui Isus ca și rege, el a căutat să-L omoare. Noi, creștinii de azi, încă cinștim pe Tatăl și pe Fiul, dar vieța de fiecare zi, faptele și vorbele rele, dovedesc despre noi că suntem dușmani. Noi condamnăm pe Irod care se temea că pierde rangul, tronul, împărăția, dar oare

noi ce pierdem de ne infuriam și ne răsbunăm de multe ori?

Sărbătorirea nașterii Mântuitorului nu mai din vorbe nu folosește nimic; ea trebuie trăită în fapte vii. Noul Rege, Meșia, Salvatorul lumii, e gata să se pogoare și acum, dar nu în grajduri, ci în inima ta, dacă vrei să-L primești, Dumnezeu, Creatorul stelelor, a pregătit și azi steaua călăuzitoare pentru cei ce-L caută, adică Biblia.

Istoria Nașterii Mântuitorului este un izvor, din care se poate scoate bogăția. Fiecare cuvânt conține o comoară. Tot ce aș vrea să spun se cuprinde în cuvântul unui păstor: „Să mergem...” Să mergem la iesle pentru ca să ne închinăm Copilului sfânt. Să mergem la El, ca să învățăm umilinta și dragoste pentru alții. Să ne coboră cu simțul în pulbere și cenușe, să ne controlăm vieța noastră care a devenit foarte păcătoasă.

Să îngenunchem cu evlavie și smerenie în fața noului Născut ca și magii și, atunci vom auzi și noi cuvintele: „Să vă întoarceți pe altă cale”. Fă așa și vei fi fericit.

GHEORGHE MLADIN

Fiule, ascultă azi glasul Domnului

„Fiule, dă-mi inima ta, și să găsească plăcere ochii tăi în căile Mele.” Prov. 23 vers. 26.

De sus, mai sus de stele, din slăvile senine, un glas duios străbate pământul, iar șoapta lui în-gână iubitor la urechea fiecăruia: „Fiule, fiule dă-mi inima ta, și să găsească plăcere ochii tăi în căile Mele”.

Acest glas răsună atât de mângâios, atât de dulce și la ușa bordeiului din marginea satului și la ușa bogatului din palatul ce se naltă măreț, în mijloc de cetate. E același glas.

Fiule, dă-mi inima ta, lasă-mă să intru în coliba ta sărăcăcioasă. Adeseori fața ți-e brăzdată de lacrimi, tu plângi. Inima ta frântă, îndurerată, dă-Mi-o Mie, dă-Mi-o să o vindec, durerea ce o apasă să o alung. Inima ta să fie a Mea. Vreau să ți-o curăț, să ți-o înnoiesc, Vreau să ți-o umplu de lumină și pace, de credință și iubire. Dece nu ascuți chemarea Mea? Dă-Mi inima ta și găsește-ți plăcere în căile Mele.

Și la poarta palatului aceeași șoaptă vrea să rupă zăgazurile

inimii, să o libereze din păcat, să o sfințească, să o încălzească cu fărâmă, din raza divină. Fiule, dece alergi pe căi fugare, dece alergi căutând fericiri vremelnice, pe drumuri ce duc în pierzare? Privește în sus. Privește drumul Meu e atât de frumos, împodobit cu florile credinței, florile dragostei, florile nădejzii. Calea ta merge în jos, spre prăpastie, dece nu vrei să urci pe vârful muntelui sfânt, să vezi în splendoare răsăritul dreptății și apusul glorios a celor neprihăniți?

Căile Mele sunt căi pașnice. Căile Mele sunt mila și binefacerea, dragostea și îndelunga răbdare. Pe aceste căi pornește dând mână de ajutor celui căzut și iubind pe cel lipsit de iubire.

Te voi lua de mână, te voi călăuzi cu dreapta Mea, — ascultă. Mă, dece alergi pe căi fugare, ce de-ar găsi ochii tăi plăcere în căile Mele!

GEORGINA MLADIN

MODESTIA CRĂCIUNULUI

e obicei sărbătorile Crăciunului sunt atât la bogat cât și la săbogate. Se caută să nu fie io lipsă. Se cumpără și fac la astă sărbătoare atâtea și atât cadouri, se fac atâtea pregătiri! Crăciunul însă, în el însuși e cel mai modestă sărbătoare. Oriunde și pe oricare parte ar fi prietenii Crăciunului, el e și nu poate fi cum decât modest.

Să uităm multe laturi moarte, cari sunt nu o rușine ci o umbră, și să luăm numai câte puțin din ele. Și nu va trebui multă vreme până întâlnești

GRAJDUL

Afară de margine de oraș, pe un câmp, pentru adăpostul animalelor era un staul, un grajd. Și acolo se îndreptat Iosif cu Maria să se oprească, după ce au încercat să nu bătut la toate casele din Betleem. Acolo în casa sărăciei, a umilinții și a celei mai mari modestii, se naște Trimisul lui Dumnezeu, Hristos, Domnul.

Grajdul din câmp e căsuța care se deschis porțile, și-a oferit ospitalitatea Celui ce mai târziu n'a găsit „unde să-și plece capul”. Grajdul e darnic, el e ca un păduva ce-și dă ultimii bănuți. Nu ar fi vrut și el să fie un palat, dar era un grajd. Totuși însă, așa cum a fost el și-a pus totul la dispoziția lui Hristos. Și frumusețea e acolo că Dumnezeu nu refuză să primească dania grajdului. Un grajd. Rușine pentru unii, necurie și onoare pentru alții. Rușine pentru cei ce nu se pot coborî din mândria vieții; pentru ei cari simt că e prea josnic că Isus s'a născut acolo.

Bucurie și veselie pentru cei umili și smeriți. Ei acum au dovada cea mai bună că, Isus poate fi primit și de ei, viața lor e bogată în căminul de El. Cei umili pot vedea și fi siguri că Isus va intra și în casa lor, El nu s'a sfiit să meargă în grajd. Ce umilit a venit Mântuitorul! Și ce mare era El! Cât farmec în jurul unui grajd! Cerul se deschis, îngerii cântă, lumina se revărsă. Un grajd umilit dar plin de glorie. Ce icoană prefăcătoare! Oare inimile noastre nu sunt tot așa de rele, de pline de gunoi? Și chiar ca grajdul din câmpul Betleemului, când Isus intră în ele se transformă în locuri

curi glorioase, în locașuri sfinte.

Și dacă înaintăm mai departe, vom întâlni

IESLEA

Ce umilită! Nu leagăn, un pat cu pene moi și calde, ci o iesle cu fân și pae, iar în jurul ei animalele blânde, cu priviri și suflu cald, fac cerc de ocrotire în fața vântului rece. Dumnezeu intră și coborât printre oameni, începe drumul mântuitor din iesle, din mijlocul locului cel mai umilit, dar ferit de mârșăviile din lume.

Ieslea e un simbol, al puterii de viață dăruită de Isus. La iesle se hrăneau animalele, acolo își stămpărau foamea și primeau putere. Ce grai adânc! La ieslea Betleemului sufletele noastre lăzite găesc pâinea coborâtă din cer, care dă viață și putere, e pâinea care potolește foamea și dă nemurirea, dă viața veșnică. Ce simbol, ce taină ascunsă! Suflete ostenite și slab, la iesle poți găsi putere.

Ieslea e dovadă că Isus nu merge decât acolo unde e primit. Când toate porțile caselor din Betleem au fost închise pentru Fiul lui Dumnezeu, El n'a forțat, n'a silit, ci s'a îndreptat spre ieslea primitoare, gata la orice serviciu. Lucrul acesta e și azi pentru Isus o regulă dela care până acum nu s'a abătut și nu se va abate niciodată. „Iată stau la ușă și bat, dacă cineva aduce glasul Meu și-Mi deschide, voi intra la el” — spune Isus. Deci dacă inima ta e primitoare, El va accepta să vină în ea, dacă nu, va pleca mai departe.

Ieslea e dovada că Isus vrea să mântuiască pe orice om. Dacă în loc de iesle, s'ar fi născut într'un palat, niciodată cel sărac și umil nu ar fi putut căpăta mântuirea, căci el nu poate ajunge acolo. Cel

bogat însă, poate fi coborât la iesle, el prin aceasta nu pierde nimic, pe când săracului îi este puțină să se ridice sus. Slavă Domnului că El a găsit așa cu cale, ca toți să avem mântuire.

Apoi, pe lângă locurile modeste unde s'a întâmplat Crăciunul, vom găsi și persoane modeste. Uitați-vă sunt

PĂSTORII.

Priviți-i în noapte, la lumina strălucitoare a îngerului cum stau încrămeniți și tăcuți ascultând vestea bună. Urmăriți-i când au plecat la iesle, priviți-i înainte de a intra, ce sfioși și timizi sunt! Parcă li-e frică să intre, și când au intrat spun numai ce li-a spus îngerul. Oameni simpli și modești. Și Crăciunul își are tocmai aici farmecul lui, că e încununat cu modestie.

Simplicitatea Crăciunului e chezașia că toată viața și lucrarea lui Isus va fi simplă și fără nicio greutate. Și în adevăr e o chezașia vrednică de crezut. Toată viața Sa, tot ce a spus, a învățat, a făcut a fost simplu, simplu de tot. Proverbul nostru spune: „Ziua bună se cunoaște de dimineața”. Betleemul, grajdul, ieslea, păstorii sunt proorocia vieții lui Isus. El a fost Omul care a stat de vorbă, a mâncat cu vameșii și păcătoșii, El a învățat că drumul la Dumnezeu e mult mai simplu de cum îl credeau oamenii, El ne-a arătat pe Tatăl într'un fel cum nu se poate mai simplu; „Cine M'a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl” — a spus El.

Cadrul Crăciunului e împodobit cu flori, dar nu de acelea crescute în ghiveciuri de porțelan, ci flori crescute de raza curată a soarelui, în natură, simple, dar minunate de frumoase. Ele sunt grajdul, ieslea și păstorii, — icoana celui mai modest Crăciun.

Alexa Popovici

Misiuni

Mulțumim Bisericilor și fraților cari au mai contribuit cu următoarele sume la Cassa Misiunilor:

Petru Dobucan și Catincea Alexandru lei 200. Popovici Petru, Firiteaz, Fibiș, Timiș lei 400. Mircu Cocariu, Turnu Măgurele lei 130. Ștefan Demenenco, Fizeș, Caraș lei 100. Petru Crașovan, Fizeș, Caraș lei 100.

București, la 15 Noemvrie 1940.

Cassier: Truța Petru, Str. Berzei No. 29 București II.

Adresa noului cassier, la care se vor trimite de aci înainte toate sumele, pentru Misiuni, este:

Teodor Dârlea Aleea B. No. 10 prin Theodor Speranță 152. București IV.

STEAUA VEACURILOR

*"La steaua care-a răsărit,
E o cale atât de lungă,
Că mi de ani i-a trebuit,
Luminii să ajungă!"*

Ca să ajungă în tancie nenumerate ale universului, astronomii ne spun că ne-a trebuit ani de lumină să măsurăm distanța dintre stele și planeta noastră. Acea distanță făcută de lumina, într-un an — știind că lumina face 300.000 km. pe secunda — pe un an înseamnă peste 9 miliarde de kilometri. Aceasta e un an — lumină. Steaua cea mai apropiată de noi, este la distanța de peste 4 ani — lumină, iar cea mai departe poate să fie și de câteva zeci de veacuri — lumină.

Cat de exact și frumos exprimă dărușul nostru poet Eminescu această depărtare a stelelor în versul citat de mai sus.

Primul semn care a dat lumii de știre despre nașterea Domnului Isus, a fost o stea despre care ne spun Magii, astronomii răsăritului. *"Iată că i-am văzut Steaua în răsărit am venit să ne închinăm Lui..."* Biblia nu ne precizează, cât de lung a fost drumul Magilor, dar știm că ei din depărtări destul de mari — poate o catatonie de câteva luni, sau ani au venit să saute nașterea Domnului. Una știm că Magii, văzând steaua strălucind pe cer, au știut că s'a născut undeva un rege. Ei n'au pregetat a face un drum atât de lung mergând să i se închine și să-l aducă daruri. În drumul lor erau călăuziți de stea. Ei nu trebuiau decât să privească și să meargă înainte. Isus, asemenea stelei miraculoase, arătată magilor a venit în mijlocul veacurilor; și după cum, astronomii stau ani de zile, și zeci de ani cu telescopul îndreptat spre o direcție, așteptând apariția unor stele care încă sunt învăluite în întunec; tocmai așa cei din vechime, au așteptat apariția Lui: Ființă e vorba de stea, El era văzut ca o stea. Așteptat ca o stea. Iată ce zice un proroc, care-L privește din adâncul veacurilor: *It văd, dar nu acum, privesc, dar nu de-aproape. O stea răsare din Iacov..."* Num. 24:17. Eva. *"Mama celor vii"* spunându-i-se despre această stea, privește prin urmașii ei 4000 ani până a văzut-o. Avraam, Iacov, David și alții, profeți cari vorbeau despre El, năvăduiau să-L vadă. Iată deci, ce departe era această stea, departe de zeci de veacuri, de mii de ani, de sute de ani, până ce odată a apărut în mijlocul veacurilor, vechi și noi. Isus a răsărit ca o stea în mijlocul unei lumi peste care se întindeau o noapte, un întunec fără margini. Dumnezeu a făcut ce El să apară ca o stea.

Isus fiind salutat prima dată de lumea stelelor, de cea mai frumoasă stea din univers, e,

STEAUA LUMINII.

După cum cea dintâiu faptă de care s'a servit Dumnezeu, la crearea lumii, a fost lumina, cu care a alungat întunecul mare de care era plin văzduhul, tot așa și apariția lui Isus, copilul din Belleem, în mijlocul unei lumi cufundată în întunecul păcatului, a fost ca o lumină, ca o stea. Lumea adâncită și cufundată în haosul întunecos trebuia scoasă la lumină. Se simțea nevoie de crearea unei lumi noi.

Steaua cu razele ei ce scâldea de lumină ținutul Iude ei și Răsăritul Il prezintă pe Isus ca Regele Luminii. Steaua luminii la care Regii Răsăritului vin să, se închine și să-l aducă daruri. Lumina stelei i-a călăuzit până la ieslea umilinței, la Isvorul Lumii. Lumina Stelei i-a smuls din întunecul ce domnea în Răsărit, unde erau acoperiți de perdeaua păgânismului fanatic și idolatru; întunec ce și azi acopere o mare parte din popoarele nedesrobite încă din pânza superstițioasă a zeităților. Această lumină apărută cu Isus era așteptată de mii de ani de astronomii biblici cari o priveau prin lentila telescoapelor sufletești, dorind-o să apară să se scalde în ea. Dar era departe după cum ne spune prorocul de mai sus. Trebuiau ani de lumină până la ea, era acoperită de vălul întunecat al veacurilor întunecate de păcat ca stelele ce nu și-au făcut încă apariția. Câți astronomi nu mor până nu au văzut apariția stelelor așteptate de zeci de ani? Așa s'au stins din viață mulți profeți cari doreau să vadă apariția luminii lui Isus. Dar iată cum strigă unul asupra Ierusalimului să se trezească din întunecul ce-L acoperea simțind apariția luminii: *"Scoală-te, luminează-te, căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine. Căci iată întunecul acopere pământul și negura mare popoarele..."* Is. 60:1—2 și încredințat cu putere în apariția ei strigă din nou: *"De dragostea Sionului nu voi tăcea, de dragostea Ierusalimului nu voi înceta, până nu se va arăta mântuirea lui, lumina soarelui și izbăvirea Lui ca o făclie care se aprinde..."* Is. 62:1.

Cât de așteptată era lumina lui Isus care în zilele Sale Il plăcea să și răspândească razele luminii pentru toți cei ce trăiau, ca și mulți azi, în întunecul păcatului, spunând: *"Eu sunt Lumina Lumii, cel ce vine după Mine nu va umbla în întunec ci va avea lumina vieții"*. Ce chemare sfântă către lumina vieții! Lumină după care aștepta neprihănitul Simeon, bătrânul, care ducea o vieță sfântă cu frică de Dumnezeu în Ierusalim, atât de mult, încât nu putea să moară. La această dorință, Duhul lui Dumnezeu l-a asigurat că o va vedea. Cu

cătă bucurie și mulțumire sufletească salută El apariția Luminii dorite, zicând: *"Acum slobozește în pace pe robul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o să fie înainte tuturor popoarelor lumina care să lumineze neamurile..."*

Cătă lumină a adus Isus în lume, încă nu există pe pământ un colțisor măcar unde să nu fi pătruns o rază din lumină aceasta; lumină care continuă și azi să se răspândească pe toată întinderea pământului, care e atât de aproape pentru oricine om în lume (Ioan 1:6) încât nu trebuie decât să privești ca Magii Răsăritului la Steaua ce-i călăuzea și ea te-ar duce la isvorul ei: la Hristos. Dar mulți o caută în haosul întunecului în toate părțile. La mulți le trebuie ani de lumină până la Steaua Belleemului, și mii de ani. Cum ne spune poetul în versul citat: *Mulți, foarte mulți, dorm și azi neauzind glasul deșteptării care strigă de veacuri: "Deșteaptă-te tu, care dormi scoală-te din morți și Hristos te va lumina..."*

Isus salutat de corul ingerilor de care răsuna tot cerul e o altă stea strălucitoare, e

STEAUA BUCURIEI.

"Când au văzut Magii steaua n'au mai putut de bucurie", ne spune Evanghelistul Matei. Lumina n'aduce cu sine numai mai trezire, dar și o mare bucurie. Cum nu i se umple sufletul de bucurie văzând zorii dimineții sau un răsărit de soare?

Ce dulci sunt diminețile de primăvară când mii de păsărele se unesc în mare concert al naturii umplând tot văzduh de cântul ei. Această bucurie o aduce răsăritul soarelui, dar s'auzi miliarde de voci cântând în limbi cerești, de ce răsună întreg universul? Aceasta era bucuria păstorilor cari stăteau lângă turmele lor pe dealurile Belleemului, când deodată *"Slava lui Dumnezeu a strălucit împrejurul lor"* din care un înger aduce mesajul divin spunându-le: *"Nu temeți! căci v'aduc o veste bună, care fi o mare bucurie pentru tot norodul!"*

Ce bucurie a fost aceea să auzi ostii cerești, cântând deasupra unei lumi ce se afunda zi de zi în besna tăcerii morții de păcat!

Isus, Tu nu ești numai lumină, Tu ești și bucurie bucuriilor: Nașterea Ta umple de bucurie cerul și pământul. Tu stea bucuriei ai umplut cu razele tale suflete Magilor de bucurie, sufletul păstorilor umili și curați la inimă ca meluş chemându-i la ieslea bucuriilor de unde au plecat cântând și slăvind pe Dumnezeu. Tu ai umplut sufletul Mariei de bucurie, să, mărească pe Domnul care a

(Continuare în pag 8 a)

Părtășia Duhului Sfânt

Continuând cu studiul lucrurilor pe care Duhul Sfânt le face prin părtășia cu noi, vom vedea că el e

DUHULUI SFINTENIEI — SFINTIREA NOASTRĂ.

Apostolul Pavel scrie în Rom. 1:4 „în ce privește duhului sfințeniei dovedit (Hristos) cu putere că este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea morților”. Aici e redat așa de bine personalitatea lui Isus, și arătat ca fiul lui David după trup și Fiul lui Dumnezeu după duh. Și „după cum a fost El la fel suntem și noi în această lume”. Oamenii născuți din nou au două naturi, una rămasă dela Adam, alta dela Isus, iar sfințirea noastră constă în procesul de a subjuuga firea rea și a desvoltă pe cea bună, murind pentru una și înviind pentru alta. Aceasta e lucrarea Duhului Sfânt. Să băgăm însă de seama la unele lucruri.

Starea de mort față de firea rea nu e ascetism. Ea e o crucificare a firei lui Adam. Domnul nostru a făcut aceasta pe cruce când a strigat: „S'a sfârșit”. Dar unde a sfârșit El, fiecare ucenic trebuie să înceapă: „Dacă cineva voiește să vină după Mine, să se lapede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze”. (Mat. 16:24). Aceste cuvinte sunt mereu repetate de Domnul Isus într-o formă sau alta și din ele a făcut un principiu care trebuie îndeplinit. Ele sunt premergătoare celor spuse de apostol: „Nu știți că toți cari ne-am botezat în Hristos am fost botezați în moartea Lui? Noi deci prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentruca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă”. (Rom. 6:3, 4). *Botezul este monograma Creștinismului*; prin el fiecare credincios este certificat ca un participant la moartea și viața lui Hristos, iar Duhul Sfânt a fost dat să îndeplinească legământul la mormântul simbolic al lui Hristos.

În considerare marelui fapt al morții credinciosului în Hristos față de păcat și lege, noi nu trebuie să confundăm ce Biblia arată atât de clar. Avem în Biblie trei morți la cari noi luăm parte:

- 1) *Moartea în păcat, condițiunea noastră naturală;*
- 2) *Moartea pentru păcat, condițiunea noastră de justiție;*
- 3) *Moartea păcatului — sfințirea noastră.*

Să le luăm acum în parte pe fiecare.

1) *Moartea în păcat.* „Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre...” (Efes. 2:1) „...voi, cari erați morți în greșelile voastre...” (Coloseni 2:13). Aceasta

e condițiunea la care suntem supuși prin natura, firea noastră și luăm astfel parte la căderea și falimentul neamului omenesc prin păriinții noștri. Ea e condițiunea prin care noi nu mai avem simțurile morale față de pretenția sfințeniei și dragostei divine, și sub sentința pedepsei veșnice. În această stare a morții în păcat a găsit Isus lumea întreagă, când a venit ca Salvator.

2) *Moartea pentru păcat.* „Tot astfel, frații mei, prin trupul lui Hristos și voi ați murit în ce privește legea...” (Rom. 7:4). Aceasta e condițiunea la care ne-a adus Isus prin moartea Sa pe cruce. El a îndurat sentința legii violate, deci prin El noi suntem socotiți ca având îndurare. „...fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit.” (II. Cor. 5:14) Fiind una cu Hristos prin credință, noi am fost identificați una cu El pe cruce. „Am fost răstignit împreună cu Hristos...” (Gal. 2:20.) *Moartea pentru păcat a fost primită în locul nostru de Salvatorul nostru, deci noi în mod legal și judiciar suntem liberi de pedeapsa păcatelor noastre.*

3) *Moartea păcatului.* „Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos.” (Rom. 6:11.) Aceasta este condițiunea de a face noi înșine ceea ce este în Hristos, adică de a pune în practică ceea ce suntem de drept, morți față de puterea păcatului. „Căci voi ați murit... omorâți mădulare voastre care sunt pe pământ...” (Col. 3:2, 5.) Lucrul acesta noi îl putem face prin Duhul Sfânt, prin Duhul fațeti să moară faptele trupului”, -- scrie Pavel. (Rom. 8:13.) Asta înseamnă că decapitarea naturii noastre păcătoase o putem face prin Duhul Sfânt. Deci grija noastră principală să fie: „umblați în Duh” și „fiți plini cu Duh.”

E bine să ținem seamă de cuvintele lui Pavel: „În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Isus, m'a izbăvit de legea păcatului și a morții.” (Rom. 8:2) Deci, toată lucrarea e lăsată asupra Duhului Sfânt. Calea cea mai bună de a ajunge la sfințenie e arătată în cuvintele: „Dragostea Duhului”. (Rom. 15:30.) Viața divină își are izvorul în dragostea divină. Așadar, iubirea lui Dumnezeu este turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ni-e dat nouă. Isus spune: „Prin aceasta oamenii vor cunoaște că, sunteți ucenicii Mei, dacă vă iubiți unii pe alții.” (Ioan 13:35). Duhul Sfânt ne transformă în întregime, astfel: „Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă prin Duhul Domnului.” (II Cor. 3:18).

Chipul lui Isus e un alt nume dat

sfințeniei; „Când mă voi trezi, mă voi sătura de chipul Tău.” (Ps. 17:15). Și sfințenia e progresivă. Un creștin trebuie să se vadă pe sine ca pe „un pom sădit lângă un izvor de apă, care dă rodul la vremea cuvenită.” Să observăm aici că, sfințenia e ceva în fața căreia nu pot fi puse piedici. Noi să ținem seamă că, nu putem să devenim sfinți chiar dacă ne-am îngrijit mult pentru aceasta. Isus întreabă: „Cine dintre voi chiar dacă s'ar îngriji ora ar putea să adauge măcar un cot la înălțimea lui?” (Mat. 6:27). Trebuie însă o predare absolută ca Duhul Sfânt să-și facă lucrarea și atunci vom crește în sfințenie. „Umblați cărmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pământești.” (Gal. 5:16).

Adevărul divin descoperit în Scripturi se pare că are două extreme, așa de pildă avem în epistola întâia Ioan următoarele cuvinte cari se pare că se bat cap în cap: „Dacă zicem că nu avem păcat, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi”, și altul: „Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentrucă sămânța Lui, rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu”. (I Ioan 1:8; 3:9). Acum cine va lua numai una din aceste două extreme, va cădea în erezie. Alții stau nedumeriți în fața acestor cuvinte neștiind de care parte e mai mult adevăr. E aici în perfectiunea sau păcătoșenia noastră, și pe de altă parte e exclusă posibilitatea păcătuirii, deci sfințenia desăvârșită. Să îmbrățișăm acum ambele extreme și vom avea: *Păcătoșenia în fire și nepăcătoșenia în Hristos.* Prin Duhul Sfânt viața lui Isus e turnată în noi. Dacă ne-am privi pe noi cu ochii lui Dumnezeu, ne-am vedea ce mari păcătoși suntem, și dacă ne-am lăsa complet sub lucrarea Duhului Sfânt am deveni cei mai sfinți oameni.

Înainte de nașterea din nou am trăit și iubit păcatul, după nașterea din nou iubim și râvnim la sfințenie și desăvârșire.

Hotărîrea din noaptea Crăciunului

În timp ce corurile îngeresti răsuna prin văzduh în noaptea aceea măreață, jos pe pământ se lua cea mai mare hotărîre. Și faptul important e că ei nu erau parlamentari sau miniștrii, dar cu toate acestea, hotărîrea lor e scrisă în Istoria sacră. Asta s'a petrecut pe câmp afară la o oarecare depărtare de Betleem, unde câțiva păstori, cari, numai cu câteva clipe mai înainte au trecut prin fiori și spaimă, se hotăresc și pleacă spre Betleem la Copilașul sfânt, care li s'a născut ca Mântuitor.

Hotărîrea e voluntară

Acei păstori — nu știm câți au fost la număr — se vorbesc între ei despre cele spuse de înger și ajung la o înțelegere comună. Ei au zis unii către alții: „Haide-m...”

Aceasta arată că **nu au fost forțați de înger**. Îngerul nici nu fi îndemnat să meargă. El doar le-a spus vestea de bucurie, le-a spus locul unde se găsește Pruncul și le-a dat semnul după care pot să-L cunoască. Încă nimeni nu a fost forțat de îngerii până acum să vină la Domnul Isus.

Partea voluntară a hotărîri se vede în faptul că **ei au fost conștienți de ceea ce au hotărît**. Ei nu sunt atât de fermecați sau vrăjiți de cântările îngerilor încât să nu mai știe de ei. După ce îngerul a plecat cu ceilalți îngerii, ei nu o iau la fugă, ci se vorbesc întâi, se învoiesc cu toți la hotărîre și apoi pleacă. De așa oameni are lipsă Hristos. Ei sunt tipul celor ce aveau să-L urmeze.

Și **dorința lor de a vedea cu ochii** ne face să înțelegem că ei de bună voie s'au hotărît. Ei așteptau de mult împlinirea făgăduințelor. Venirea cât mai grabnică a Răscumpărătorului era dorința înfocată care clocotea în piepturile lor. Ei voiau să vadă pe Domnul Isus și deaceia s'au hotărît să meargă la El. Când au auzit, s'au și hotărît. Cetitorule, te-ai hotărît și tu când ai auzit sau ai amânat până acum? Oare sufletul tău nu dorește pe Mântuitorul?

Hotărîrea cerea jertfă

Orice hotărîre mare cere jertfe. Băgați de seamă, aceasta e dealungul istoriei. Hotărîrea lui Co-

lumb de a găsi pământuri noi, cerea despărțirea de ai săi, sume mari de bani și avântare în necunoscut.

Păstorii trebuia să-și **părăsească turmele lor pe câmp**. După cât se pare, ei n'au rămas nici-unul de strajă. Aceasta a însemnat că pot fi păgubiți, ori de tâlhari, ori de fiare sălbatice. Dar ce credeți, că avea mai multă valoare pentru ei, oile sau Hristos? Prin părăsirea turmelor, ei dau dovadă că iubesc mai mult pe Domnul Isus. Pentru mulți hotărîrea de a merge la Hristos a cerut jertfe foarte mari ca: pierderea prietenilor, a averii, a serviciului, izgonirea din familie, etc., dar au făcut-o. Tu cum stai cu această hotărîre?

Apoi **ei mai trebuia să se obosească**, adică să jertfească din puterile lor. „Până la Betleem”, ceea ce însemna o distanță bună, ei trebuia să meargă pe jos. Cineva spunea odată că, pentru auzirea Evangheliei a mers 50—70 kilometri pe jos, dar prin aceasta a fost scăpat din robia păcatului. O, suflete, care nu ai venit până acum la Domnul Isus, de ce zăbovești? Te costă oare prea mult?

Hotărîrea a fost îndeplinită

Cu toată jertfa pe care o cerea această hotărîre, ei au făcut-o și au îndeplinit-o. Luca, vorbind despre ei, spune că, „s'au dus în grabă”, deci n'au lăsat de azi pe mâine, ci au îndeplinit-o chiar în noaptea aceea. Dacă ar fi rămas numai cu hotărîrea, fără să o îndeplinească, după cum fac mulți azi, nu ar fi câștigat nimic, pe când așa vedem că, au avut foloase foarte mari.

Ei au găsit pe Domnul Isus. Atât cei bogați cât și cei săraci știau despre venirea lui Mesia și-L așteptau. Niciodată însă, acești păstori simpli nu s'au gândit că ei ar putea merge la să-L vadă. S'a întâmplat în cum nu s'au așteptat. Aflând că la îngerii locul unde era, ei n'au lăsat ocazia, ci s'au dus și L-au găsit în iesle. Câtă mulțumire s'au fletească vor fi avut ei, când L-au zărit! Da, ei au găsit pe Mântuitorul și desigur că I s'au închinat.

De aici ei **au o viață schimbătoare**. Până acum ei fuseseră poveriți și nemulțumiți cu soarta, iar după ce au găsit pe Domnul Isus, sunt plini de bucurie și laudă pe Dumnezeu. Aceasta e o viață vada schimbării lăuntrice. Speranțele lor au fost reînnoite. Cerele s'a pogorât în inimile lor. Intrădevăr, îndeplinirea unei astfel de hotărîri ne conduce la o schimbare întregă a ființei noastre.

Ai sărbătorit de multe ori Măntuirea Domnului, dar te-ai gândit vreodată, cetitorule, la hotărîrea din acea noapte sfântă? Ai căutat să vezi greutatea și binecuvântările unei asemenea hotărîri? Ai avut și tu o așa hotărîre? Ai îndeplinit-o? Dacă nu, atunci lăsa să treacă noaptea Nașterii fără să găsești pe Hristos. În acest fel poți să ai un Crăciun nesunat. Iar de L-ai găsit, bucur-te și mulțumește lui Dumnezeu pentru dragostea Sa.

PETRU POPOVIC

DE LA U N I U N E

Mulțumim fraților și Bisericilor cari au mai contribuit cu următoarele sume la Cassa Uniunii:

Convenția Baptistă Germană lei 3238. Bis. Bapt. Docl'n, Caraș lei 169. Bis. Bapt. Surduc lei 84. O biserică d'n Caraș lei 60. Bis. Bapt. Reșița lei 436. Bis. Bapt. Rădești lei 395. Bis. Bapt. Buteni lei 368. Bis. Bapt. Sebiș lei 300. Bis. Bapt. Joia-Mare lei 140. Bis. Bapt. Lugoj lei 300.

Bis. Bapt. Janova lei 50. Bis. Bapt. Râmb lei 80. Bis. Bapt. Nojag lei Băcu Ioan, București lei 100. Maier lei 50. Danciu Ioan lei 70. Salomie lei 35. Rozalia Ungauer lei 40. Bapt. Moldova Nouă lei 1500. Bis. Sighișoara lei 74. Bis. Bapt. Alba lei 200. Bis. Bapt. Bodiș, Bihor lei Bis. Bapt. Ucuriș, Bihor lei 360.

Năsterea Mântuitorului

Predică de Crăciun de T. Dinsdale D. D.

„Astăzi s'a născut.” Este aici ceva important. În fiecare zi doar se naște cineva. Dar aici este unul dintre cele mai de seamă lucruri, cari au fost rostite vreodată. „Astăzi s'a născut.” Cine? Ascultă! „Un Mântuitor.” Dacă e adevărat, atunci nu mai este nici un motiv intelectual sau spiritual de îndoială. De fapt, sunt mii de motive experimentale pentru a o crede. Deci este cea mai măreață veste pe care a auzit-o lumea și care ne interesează pe toți. Da, un Salvator s'a născut în această zi. Dr. Parker spune în privința acestui text: „Un Salvator s'a născut; nu un sfătuitor, nici nu un învățător de rând sau un simplu reformator social.”

Nevoia lumii de un Mântuitor

Atât tu, cât și eu aveam nevoie de un Mântuitor. Eu vreau să vă reamintesc patru lucruri în legătură cu aceasta. Năsterea lui Isus a fost o naștere minunată, o naștere de folos multora, o naștere care a adus bucurie și o naștere instructivă.

1. **A fost o naștere minunată.** Priviți la lucrurile minunate în legătură cu această naștere și vă veți minuna. Nici toate revistele și ziarele la un loc, cari au fost scrise, nu conțin o surpriză mai minunată decât această veche istorie. Reamintiți-vă că nașterea Lui a fost profetită. El a fost „Salvatorul promis de demult”. A mai fost vreodată nașterea cuiva promisă cu atât timp înainte? Noi ar trebui să studiem profetiile mai mult decât facem. Astăzi se întâmplă să fie prejudicați rele contra profetiei. Dar, tocmai această profecie este unul dintre cele mai mari argumente ale Bibliei. Da, ea a fost o naștere minunată prin faptul că a fost din fecioară. Mulți nu pot înțelege aceasta. Dar eu cred aceasta, fiindcă se justifică în mod filosofic. Eu nu am dreptul să zic: „Aceasta primesc și aceea nu”. Cine sunt eu ca să aleg în citirea Cărții divine? Ea este cartea lui Dumnezeu, și cine caută să aleasă numai unele texte, o face spre pierzarea sa. Un alt lucru e că această naștere a fost vestită din cer. Ingerii au trecut hotarele nenătrunse ale cerului și au venit să-o vestească.

2. **Apoi ea a fost o naștere, care a adus folease.** Cine a fost Cel

ce s'a născut? Un Mântuitor. Notați cuvântul acesta. El este de un interes foarte mare, pentru că este pentru prima dată când găsim acest cuvânt în Noul Testament. O, ce mare nevoie era de el! Păcatul locuia în noi. Din cauza aceasta, moarte ne era în față și ne aștepta scaunul de judecată. Dar, ce iertare aduce El! Ce pace, renaștere și putere aduce El prin nașterea Sa! El ne eliberează de mânia viitoare. Dar citeste mai departe. Textul spune: „**Un Mântuitor care este Hristos Domnul.**” Mi se pare că aceasta e singura combinație a acestor termeni pe care o găsim în Noul Testament. Ce descriere măreață! „Hristos” înseamnă „uns”. El a fost uns ca Salvator de către Tatăl prin Duhul Sfânt. Deci în Isus este întreaga Treime. Apoi mai spune: „**vă s'a născut**”, adică pentru noi, „pentru tot poporul”. Aici se cuprinde fiecare din noi. El este un Mântuitor pentru tine. Si oricine îl primește, va fi mântuit. Niciodată nu s'a întâmplat așa ceva în omenire. Niciodată nu a fost o binecuvântare mai mare decât această naștere.

3. Mergând mai departe, trebuie să spunem că, ea a fost **o naștere, care a adus bucurie.** Nu dorim noi cu toți ceva în aceste zile grele, care să ne înveselească? Viata multor popoare trece prin încercări și zile de întunec. Dar cel mai glorios izvor de bucurie a fost deschis la nașterea lui Isus.

Aduceți-vă aminte că ingerul a spus păstorilor: „Nu vă temeți”. Năsterea Lui nu e o pricină de spaimă, ci de bucurie pentru toți. Mie îmi place să cred că e un iz-

vor universal de bucurie. El aduce bucurie oriunde ajunge. Mă gândesc, adeseori la multele feluri de popoare, la diferitele temperamente, cari, totuși, au găsit bucurie în El. Noi ar trebui să cântăm într'una, chiar și atunci, când sunt lacrimi în ochii noștri, din cauza greutăților cari ne lovesc, să cântăm, însă, în sufletul nostru pentru că avem un așa Mântuitor.

4. **Și apoi nu este aceasta o naștere instructivă?** Să ne gândim un moment la felul cum Dumnezeu a fost glorificat. Niciodată El nu a fost atât de preamărit ca și la această naștere. „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte” — au cântat îngerii. O, câtă bucurie trebuie să fi avut Tatăl la această naștere! Ea a îmbucurat tot cerul. Asta vrea să ne învețe cum să mărim și noi pe Dumnezeu. Alceva, tot în privința aceasta, este că ea împărțește mântuirea tuturor acelor ce o primesc. Nimeni încă, până acum, nu s'a oboșit să spună aceasta. Aici noi vedem origina adevăratei bucurii. Luați afară din viață acea bucurie și pentru mulți viața devine fără rost, devine un chin. Noi ar trebui să iubim pe Dumnezeu pentru că a preîntâmpinat tragică necesitate a vieților noastre, în Domnul Isus, care a fost născut.

Ceva mai mult este aici. Acea naștere însemnează singura noastră speranță. Cineva a spus: „Când Hristos s'a născut, s'a născut speranța”. Aceasta e adevărat. Ce speranță avem noi despre o viață, care va trece prin toate gloriile vesniciei! Slăvită naștere!

Cu acest număr am încheiat anul 1940. Pentru aceasta aducem slavă Domnului că ne-a ajutat, ne-a dat putința să ducem prin revistă mărturisirea credinței creștine în mii și mii de familii. Mulțumim deasemeni, tuturor celor ce ne-au ajutat prin sprijinul lor, prin facerea de abonamente, colaborarea cu material, etc. Suntem siguri că Dumnezeu le va răsplăti din belsug. Noi am căutat în tot acest timp să servim pe cetitorii noștri, să le facem bucurie și să le împărtășim din binecuvântările Domnului.

Atragem atenția tuturor abonaților noștri că acest număr e ultimul pe care îl mai primesc. Că ne reînnoiește abonamentul, va primi revista înainte. Deci grăbiți-vă și trimiteți abonamentul.

• • •

Rugăm că orice bani pentru Farul să se trimită pe adresa cașierului Farului:

NICOLAE ONCU Arad, str. Blanduziei Nr. 4.

„O NOAPTE PREASFÎNȚITĂ”

Prin deschidătura ușii, pătrundea un vânt aspru în biserica „Maria Bühel” din satul Oberndorf, ținutul Salzburg. Lumina din policandru așezat deasupra amvonului era aprinsă, dar fiind bîcînită de vântul rece, palpa ușor, în timp ce un credincios se ruga în zorii dimineții a sărbătoarei Crăciunului.

El nu simte nici frigul, nici vântul, în timp ce se roagă.

Acum se scoală, dar pe fața lui se putea ușor citi razele unei bucurii mari, care stăpîneau ființa lui întregă. Incurie cu grije biserica și se îndreaptă grăbit să treacă podul ce trece peste fluviu, vrînd să meargă în oraș — Salzburg. —

— „Sărbători fericite” îl salută un plugur cunoscut.

— „Vă mulțumesc de urări, dorindu-vă la fel o sărbătoare binecuvîntată, plugare!

— Dar de unde veniți așa de dimineată, Domnule Grubăr?

— Am fost la biserica „Maria Bühel” și m’am rugat. Așa am făcut în toți anii în ajunul Crăciunului, și această obișnuință mi-a adus multă binecuvîntare.

— Cred, cred, Domnule Grubăr. Când începe astăzi slujba bisericii?

— Pe la orele 4.

— Atunci vin bucuros. D-voastră faceți întotdeauna muzică frumoasă, și predica Crăciunului îmi place foarte mult, dar unde voîți să plecați acum?

— Vreau să merg pe la păstor, dar mai întâi vreau să cumpăr un șal pentru păstor și ceva pentru copilașii lui.

— La revedere!

— La revedere, D-le Grubăr!

Franz Grubăr era învățător în satul vecin, dar era membrul bisericii „Maria Bühel” și totodată era și conducătorul corului bisericesc. El era prietenul familiei păstorului Iosif Mor, un om evlavios și care era și un bun poet.

Ajuns în Salzburg, cumpără cadouri pentru copilașii păstorului și împrumută note dela un coleg pe care îl întâlnise în oraș.

Grubăr îl găsește pe Iosif la masa de lucru, fără ca păstorul să observe când învățătorul intră în cameră. El compunea o poezie și, cum inspirația lui de poet era așa de puternică, el nu mai vedea, nu mai auzea, nu mai simțea nimic, căci el era cucerit de poezia care-i curgea ca apa unui izvor de pe vârful unui munte înalt.

Grubăr se apropie de sobă spre a-și desmorți mâinile pe jumătate înghețate de frigul de afară.

Când poezia fu gata și păstorul își ridică privirea, plin de bunățate, surâse: „Fii bine venit, Grubăr! Am compus o poezie. Ea mi-a venit printr-o inspirație așa de puternică încât cred că mi-a fost dictată de o putere Dumnezeiască. Îmi pare bine că tu ești primul căruia i-o citești. Ascultă:

„O noapte preasfîntită,

„Toate’s în liniște”

Poezia aceasta avea 6 strofe, iar Grubăr o asculta cu bucurie mare. Când însă Mor a terminat de citit, lui i se părea că s’a trezit dintr’un vis frumos. Mînat de o forță internă, se apropie de harmoniul păstorului, dînd acestei poezii minunate cea mai frumoasă melodie. Degetele lui erau așa de sigure pe clapele harmoniului, încât melodia a fost cîntată tot pe aceiași cale, pe care au fost scrise cuvintele.

La orele 2, în după amiază acelei minunate sărbători, corul copiilor în casa păstorului, au învățat cîntarea pe trei voci.

La orele 4 biserica era arhiplină. Poporul se bucura de darul pe care Dumnezeu dragostei ni l-a dăruit nouă de Crăciun. Păstorul se ridică și citi Evanghelia cu nașterea copilului Isus, după care corul începu să cînte

Stea de pace

Urmare din pag. 4

dicat-o din starea ei smerită și a făcut-o cea mai fericită dintre toate femeile și mamele din lume.

Isus a fost o bucurie pentru orice casă de oameni, bogat sau sărac, învățat sau neînvățat. Bucuria nașterii Lui a pătruns cu razele ei dela cel mai umil bordei până la cel mai înalt și strălucit palat.

Isus prin umilința nașterii sale din Betleem e în fine mai presus de toate,

STEAUA PĂCII

Cel mai frumos imn cîntat de corul ingeresc a fost imnul păcii. Pace, după care lumea dorea cu cea mai arzătoare sete. Ingerii știau că Dumnezeu prin dragostea lui fără margini, trimite în lume pe Acela care va fi Prințul Păcii și care va aduce pe pămînt cel mai dulce mesaj. „Pacea”. Lumea era sătulă de războaie.

Un doliu trist învăluia pămîntul lipsit de pace. Deaceia spunea profetul cu câteva sute de ani înainte de venirea Lui „s’a dus orice desfătare, numai este nici o veselie în țară, numai pustirea a mai rămas în cetate, porțile stau dărâmate”. Nu se mai auzea nici un glas de profet vestind pe Dumnezeu, totul amortise. Lumea rătăcea pe cărările întunerecului și trăia în cele mai negre păcate. Trăia departe de Dumnezeu socotindu-L dușmanul ei.

Ecoul păcii deabia mai răsună în lume „Pace, pace și totuși nu este pace”. Popoarele se dușmăneau ca și auzi unele cu altele. Omul trebuia împăcat unul cu altul, împăcat cu Dumnezeu de care era departe. Dumnezeu își trimite Fiul la timpul potrivit, ca să împace lumea cu El.

Ce zi minunată, ziua păcii, ziua gloriei. Isus, mielul blînd, coboră din cer în lumea dușmăniei. Cerul e plin de cîntări care se răsîng în imnuri de pace de-

„O noapte preasfîntită

Toate’s în liniște

Toți dorm, numai părinții știuți

Stau veghind lângă a lor rubit

Dorm și tu o prunc sfînt”...

Era atîta dulceață în această melodie de parcă vedeau pe Isus în fața ieslei. Vreo câteva minute nu s’a auzit nici o șoptă, nicio mișcare. Era o tăcere adîncă.

Timp de 30 de ani, păstorul Iosif Mor a ascultat în biserica sa, la fiecare Crăciun, aceasta cîntare. Dar ea nu a fost cîntată numai în biserica „Maria Bühel”, căci a fost cerută pretutindeni și, nu numai atît, ci ea a fost tradusă în multe limbi străine. Ea are și astăzi ca și atunci, în anul 1818, puterea să ne mîngăie sufletele noastre, făcîndu-ne să simțim sfințenia acelei nopți minunate, când Copilul sfînt, Isus, s’a născut în iesle, ca apoi mai tîrziu cu 33 de ani, să sfârșească mîntuirea noastră în dureri pe crucea de pe Calvar. OPREA GHEORGHE

supra Betleemului. Ce minunată soție „Slavă lui Dumnezeu în locurile preînalte, și pace pe pămînt între oamenii plăcuți Lui...” „Pace pe pămînt”: Ascultă pămîntule, care ferbi în războaie, pînă în măruntaiele tale! Ascultați popoare, pline de dușmănie, oprîți-vă! Cerul întreg cîntă imnul păcii; de ce nu vrei să-l ascultați?

Scumpul meu amic, care citești aceste rînduri, gîndește-te că sufletul tău are nevoie de trei lucruri: de lumină, ca să nu te cufunzi în întunerecul acestei lumi plină de ură și păcat; de bucurie ca să cunoști și tu binecuvîntările lui Dumnezeu, care nu le-a adus prin Fiul Său pe pămînt; de pace căci vezi ce jale e în lume fără ea și ce doliu negru o învăluie. Apoi vezi cum arde în focul urei și-al războaielor crunte și sîngeroase. O astfel de stare e în sufletul tău dacă nu ești împăcat cu Dumnezeu, dacă nu primești pacea cîntată de ingeri și oferită de Mîntuitorul lumii, care e și Prințul Păcii. Atunci când bucuria și lumina va umplea sufletul tău, vei putea cînta de bucurie

POPA N. PETRE

NOU

Ceea ce am promis mai demult și anume, că pe anul 1941 vom scoate de sub tipar o carte care să contină explicația unui text pentru fiecare zi, abia acum o putem face. Cartea se va numi „Comori pentru sufletul tău”. Prețul e 20 lei. Comenzile se fac contra ramburs. Cei ce fac comenzi dela 20—50 buc. se acordă un rabat de 15%, iar dela 50 buc. în sus, rabatul de 20%.

Depozitul de Literatură
Arad, str. Lao Barna 4

Evanghelia predicată de înger

„...vă aduc o veste bună”.
Luca 2. 10.

Dacă a fost cândva o solemnitate adevărată la predicarea Evangheliei, atunci ea a fost în noaptea Nașterii. Parcă întreaga natură s'a hotărât să își dea concursul ei în privința aceasta. Ascultătorii erau puțini și nici ei nu erau în vreo așa zisă biserică, ci erau în jurul un foc, afară din sat. Cu toate acestea, un înger se coboară la ei și le spune: „Vă aduc o veste bună.” Cuvântul „Evanghelie”, tradus din grecește, înseamnă „o veste bună.” Ce măreată o fi fost vocea acestui predicator! Ce fericit s'o fi simțit el, că a putut-o predica! Și câte binecuvântări nu a adus aceasta Evangheliei!

Ea a fost o Evanghelie așteptată

Ei știau că ea are să vină. Unii din ei au murit și n'au auzit-o. Totuș, când apare îngerul, păstorii se înspăimântă. Arată oare aceasta că ei nu au așteptat așa ceva? Nu, nicidecum. Ceea ce poate să ne spună frica lor, e faptul că, nu s'au așteptat în felul acesta. Fiecare, poate, se aștepta ca în satul sau orașul din apropiere, să se ridice un prooroc mare, care să proclame venirea lui Mesia. Inscrierea, care s'a făcut tocmai atunci, le-a încordat așteptarea lor. Doreau o altă viață. Turburarea lăuntrică pe care o aveau, așteptau să fie înlocuită cu bucurie. Au fost sătui de dispreț și ocară. Și tocmai atunci a venit îngerul și le spune: „Vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul.” Această înseamnă că, ea a fost

O Evanghelie universală.

Ea nu a fost numai pentru acei câțiva păstori. Nicidecum. Ea a fost pentru „tot norodul.” Aici sunt cuprinși toți. Cel sărac și cel bogat, cel alb și cel negru, cel tânăr și cel bătrân au parte de aceasta Evanghelie. De așa ceva era nevoie. Alte vesti bune au fost mărginite doar la câte un popor, iar ceilalți trebuiau să sufere. Cu aceasta nu mai e așa. Prin urmare, atât eu, cât și tu, cetitorule, putem avea parte de aceasta Evanghelie, care e în stare să ne schimbe viața îndrumând-o spre Hristos și să ne dea

bucurie adevărată. Dar, faptul că ea e universală, îți nimicește orice scuză pe care ai voi să o aduci, dacă nu o primești. Ingerul-predicator se va ridica împotriva ta în ziua judecării spunând că, el a adus o veste bună pentru toți. Apoi ea a mai fost

O Evanghelie întreagă.

Să nu credeți că a fost o predică de ceasuri întregi. Ea a fost numai din câteva fraze, totuși a fost o Evanghelie întreagă. Câtă deosebire nu e între predicatorii de astăzi, cari vorbesc ore întregi și cu toate acestea nu vestesc o Evanghelie întreagă, și între acest predicator. Băgați de seamă că Evanghelia lui arată pe Mântuitorul. „Astăzi vi s'a născut un Mântuitor, care este Hristos

Domnul.” Apoi ea mai arată locul unde este Mântuitorul. „În cetatea lui David” — spune îngerul. Și în sfârșit, ea arată cum poate fi găsit Mântuitorul. „Iată semnul după care-L veți cunoaște: veți găsi un prunc înfășat în scutece și culcat într'o iesle”. Atâta e toată predica. Nici nu a spus „Amin”, ci deodată un cor ceresc întonează o cântare de încheiere. Ce minunat o fi fost!

Dragul meu cetitor, ai primit tu această Evanghelie? Te-ai dus tu să cauți pe Domnul Isus? Dacă nu, atunci roagă-te zicând: Fă, o, Doamne Isuse, ca la acest Crăciun să aud o așa Evanghelie și ajută-mă să Te găsesc pe Tine Mântuitorul meu!

Un dar de Crăciun

S'a spus de atâtea ori și se dovedește chiar prin fapte că, Crăciunul e sărbătoarea darurilor. Mulți spun, că păstorii au dus daruri lui Isus, și se poate să fie așa, dar Biblia în privința asta face. Apoi Magii au dat daruri lui Isus. Deci, e natural ca această zi să fie sărbătoarea darurilor. Un lucru însă e trecut cu vederea și, tocmai aici e miezul. Ceea ce face din Crăciun o sărbătoare a darurilor e faptul că Domnul Isus chiar a fost un dar din partea lui Dumnezeu.

EL A FOST UN DAR PENTRU NEVOILE NOASTRE. În lumea noastră, se întâmplă de multe ori să primești câte un dar de care nu ai nici un folos. Cunoșc pe cineva, care a primit ca și cadou de Crăciun o sabie pentru copii mici, iar el era mare, așa că nu avea ce să facă cu ea. Nu tot așa a fost și darul aceasta. El era pregătit anume pentru nevoile noastre. În darul din noaptea primului Crăciun, noi găsim mântuire de păcate, întărire pentru viața noastră spirituală, pace, bucurie și atâtea altele pe cari nici dacă am fi voită să le cumpărăm cu bani grei, nici atunci nu le-am fi căpătat. „Voi aveți totul deplin în El...” spune Pavel către Coloseni.

EL E UN DAR „NESPUS DE MARE”. Da e nespus de mare prin ceace ce conține, prin aceea că e universal și că e vesnic. El e plinitatea Dumnezeirii. În El sunt descoperite bogățiile nepătrunse ale Harului. „În El avem răscumpărarea”. Și acestea sunt pentru toți. Atât albul din Europa, cât și negrul din Africa, poate să aibe parte de acest dar. El

nicicând nu se va isprăvi, niciodată nu se va strica. El e din veșnic și va fi până în veci de veci. Cetitorule, ai primit tu acest dar? De ce L-ai amânat? De ce L-ai respins? Oare tu nu ai nevoie de El? Bagă de seamă că darul nu se ia pe bani, ci numai se primește dela altul, și tot așa e și în privința aceasta. De aceea primește pe Isus în inima ta și vei avea cel mai mare dar de Crăciun. Dragostea divină te îmbeie cu El acum.

Apoi, **DARUL ACESTA TREBUE DAT ȘI ALTORA.** Aici începe datoria celor credincioși. Oricine a primit acest dar trebuie să-l dea și altora pentru că au nevoie de el. De ce să moară în nevoile lor, când acest dar ar putea să-i facă fericiți. Scopul darurilor este ca să faci pe altul mulțumit în suflet, să aibe bucurie, să fie fericit. Da, frate, care ai primit acest dar arată-l și copiilor tăi. Spune-le ce bine ți-a făcut ție, iar dacă vor respinge e vina lor. Dacă vrei să faci cuiva o bucurie de Crăciun, fă-i acest dar.

Și în sfârșit, **ACEST DAR MERITA MULȚUMIRE.** Dacă aici în lume când primim daruri trecătoare, suntem gata să mulțumim pentru ele cu cât mai mult ar trebui să mulțumim pentru acest dar. Pavel spune așa: „Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru Darul Lui nespus de mare”. II Cor. 9. 15. Deci lăsați ca, ingenunchiați în fața Lui, acum când sărbătorim nașterea Sa, să-I aducem mulțumirile noastre sincere.

CETIREA ZILNICĂ A BIBLIEI

Nu era loc pentru ei

Marti, 24 Dec.

Luca 2:1—7.

Hanul sărac nu avea loc pentru Iosif și Maria. Nu era loc nici în casa hangului. Isus s'a născut în ceva loc afară, unde era o iesle pentru oi. Ce loc sărac! Totuși câtă bucurie pentru Maria!

Isus vine și la hanul plin al inimii mele să găsească loc. Totuși eu sunt așa de ocupat cu alte lucruri că nu am timp și loc pentru El. Ii spun, dacă nu cu vorbele, atunci cu purtarea, că poate pleca altundeva. Alte lucruri mă atrag mai mult ca El.

Totuși El nu uită ușa inimii mele. Ii mulțumesc că nu s'a dus la primul refuz, nici la al doilea, nici la al sutălea. El rabdă, așteaptă și iartă. El bate și stăruiește.

Bunăînvoire

Miercuri, 25 Dec.

Luca 2:8—20.

Ingerul a graț pastoilor... „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, pace pe pământ și bunăînvoire între oameni”. A fost potrivit ca nașterea lui Hristos să ne anunțată păstorilor.

Căci păstorul e o ființă care apare des în istoria lui Israel. Iacov, Moise și David au fost păstori. Veacuri întregi ocupația Evreilor a fost îngrijirea oilor. Isus, Evreu după trup, a căutat pe păstori.

Mai mult, El era chemat să facă lucrul de păstor și să-l facă în chipul cel mai măreț și mai dureros. El a venit să caute și să mântuiască pe pierduții casei lui Israel și pe ai lumii întregi. Păstorii lui Israel se puteau apropia ușor de cel ce era păstorul cel mare al oilor.

Iarăși păstorul de obicei e un om umilit și de jos. Și Isus a fost blând și umilit cu inima. El a fost Prietenul săracilor. Oricât de nebagat în seamă sunt eu, totuși El se îngrijește de mine. El a ales lucrurile slabe ale lumii acestea ca să le facă de rușine pe cele tari și cele neînțelepte ca să le facă de rușine pe cele înțelepte. Eu sunt un miel din turma Sa.

Aduceți pe săraci

Joi, 26 Dec.

Luca 14:15—24.

Cât de bogat și de îmbelșugat e harul lui Dumnezeu. E asemănat bine cu o cină mare la care sunt invitați mulți. Invitația e în dar. Belșugul Său e de ajuns pentru toate nevoile mele. El vrea ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.

Dar câți refuză dintr'un motiv sau altul să ia parte la această cină îmbelșugată! Odată bogăția, altădată afacerile și altădată legăturile familiare împiedică pe un om să vină la Dumnezeu.

Totuși cât este de adevărat că Dumnezeu nu va duce ăpsă de oaspeți la masa Sa! Dacă eu, care am auzit chemarea Sa, o pun la o parte, vor fi alții din departări, care îmi vor lua locul. Săracii, pe care nu-i împiedică averile, cerșetorii care nu urebuc să cumpere și să vândă, oamenii nimănui care n'au pe nimeni. Ei vin dela Răsărit și dela Apus dela Miazăzi și dela Miazănoapte, cu cântări de bucurie la masa Regelui.

Dreptul să fie fii

Vineri, 27 Dec.

Ioan 1:6—18.

Ce tristețe e în a refuza pe Hristos! El se întristează. Ca El să facă pe oameni și oamenii să nu-L cunoască; ca poporul Său pe care l-a ales l-a călăuzit, să-L respingă și să-L răstignească; ce durere trebuie să fi produs aceasta în inima Lui! Dar mai trist e pentru cei ce îl resping. Ei își scriu sentința de moarte.

Câtă fericire e în a-L primi pe Hristos! Când eu, călăuzit de sus, îl primesc ca pe Domnul meu, El îmi dă dreptul să mă numesc fiu al lui Dumnezeu. Fiu al lui Dumnezeu prin înțiere așa că Tatăl meu cel ceresc îmi dă mie, unui străin, dreptul să fiu moștenitor al Său. Fiu al lui Dumnezeu prin natură, așa că prin înțierea spirituală, viața din El vine în mine. Nimeni nu-mi poate da drepturi mai mari și mai glorioase.

Copii ai lui Dumnezeu prin credință

Sâmbătă, 28 Dec.

Gal. 3:16—29.

Cum vine mântuirea la mine? Cum pot eu primi acest dar nespus de mare?

Nu prin ceremonii. Nu prin fapte bune. Nu prin emoții. Acestea nu-mi vor vindeca rana sufletului. Ele nu mă vor face nicidecum membru în familia cerească.

Nu, dar eu devin îndreptat și fiu al Tatălui prin credința în Isus Hristos. Dreptatea mea vine dela Dumnezeu. Ea e căștigată de Hristos pe cruce și îmi este dată mie în dar prin dragostea lui Dumnezeu.

Credința e a noastră. E partea noastră în marea lucrare a mântuirii. E credința că Dumnezeu ne dă pacea Sa. Ne-o dă în dar, fără să merităm și fără să ne ceară ceva în schimb.

Abba, Tată

Duminică, 29 Dec.

Gal. 4:1—7.

Abba, Tată. Acesta a fost un cuvânt familiar pe buzele lui Isus. El a folosit Ghetsimane, când o mare povară a păcatului a apăsas asupra Lui. Nimeni nu se apropiase de Dumnezeu ca și Isus, cu atâta râvnă și prietenie. Abba al lui Isus a devenit un cuvânt scump pentru blă-

rica Sa. Credincioșii dintre neamuri au învățat să-l iubească.

Abba, Tată, — când spun acest lucru din inimă, înseamnă foarte mult. Înseamnă că iertarea lui Dumnezeu e a mea. Că eu sunt împăcat cu Dumnezeu prin Isus Hristos. Eu sunt copilul Său răscumpărat prin Fiul Său. Acest cuvânt, spune Bunyan, vorbit din credință este mai bun decât o mie de rugăcuni. Știu din experiență că numai dacă zic cuvântul Tată din inimă, el înseamnă mai mult decât orice alt cuvânt.

Copiii sunt moștenitori

Luni, 30 Dec.

Rom. 8:12—21.

Aici este o descriere măreață a bogăției mele mari în Hristos și a moștenirii pe care o păstrează pentru mine.

Dumnezeu m'a primit în Fiul Său preaiubit. Nu există nicio osândire împotriva mea. Nu există nicio vină asupra capului meu. Dreptul judecător nu va pedepsi păcatul meu de două ori, odată pe cruce în Hristos și altă dată în viața mea.

Domnul nu m'a făcut numai copil al Său, ci și moștenitor. Nu orice fiu e moștenitor în cele trupești, dar orice fiu este moștenitor în cele spirituale. Deja am prin Hristos tot ceea ce Dumnezeu vrea dela mine. Toate sunt ale voastre și voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos este al lui Dumnezeu.

Deci slava veșnică e a mea. Deocamdată se poate ca suferința și întristarea să se amestece în viața mea. Dar suferințele nu înseamnă că n'am moștenirea cerului. Durerea nu poate face pe un credincios de rușine și, deși viața mea duce aici prin durere și moarte, ea mă conduce drept la viață și la fericire. Domnul, pe celce-l îndreaptă, îl și slăvește.

Fii ai lui Dumnezeu

Marti, 31 Dec.

Ioan 3:1—11.

Cât de minunată e iubirea care ne face fii ai lui Dumnezeu! Ea întrece tot ceea ce am putut eu cere sau gândi. Oare n'am fost eu într'o groapă a pieririi când m'a găsit El? Și nu e mulțumit numai să mă mântuiască, ci mă face și fiu al Său. Cât de minunat e acest lucru!

Îmi voi da seama în curând de ceea ce înseamnă să fiu copil al Său. Nu-mi pot da acum seama pe deplin ce înseamnă să fii fiu al Său și ceea ce a pregătit El pentru mine. Când voi ajunge la capătul drumului și când mă voi trezi dincolo de Iordan, mă voi îmbucura de tot ce a pregătit El pentru mine.

Inima mea atunci va fi cu totul desăvârșită. Va fi curată de orice gând rău. Ea nu va mai rătați dela Isus.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

În bis. baptistă Bonțești, jud. Arad, în ziua de 8 Sept. a. c., a avut loc serbarea tineretului. Programul a fost condus de fr. Teodor Tamaș, seminarist. Vorbitori au fost fr. Crișan Gh., Belcu Vasile, Petre din Bihor, Fericean și Iosana Seracu. Serbarea a fost împodobită cu poezii, duete, solori, piesă, precum și solo de mandolină acompaniată de ghitară de mandorile Berbecar. A cântat corul din Buteni condus de fr. Belcu V. și corul femeesc din Bonțești condus de sora M. Fericean. Au luat parte frați din mai multe comune.

• • •

În ziua de 8 Decembrie crt., biserica din Covășinț, jud. Arad, a avut o nespusă bucurie fiind vizitată de fr. Ionel Pop și T. Banu din Arad. Seara a fost un frumos program al tineretului condus de fr. I. Pop. Programul a fost împodobit cu solori și duete. La fel corul din loc sub conducerea fr. Butariu A. a dat concursul. Domnul să binecuvinteze lucrul Său pe pământ.

• • •

În Gătaia, jud. Timiș-Torontal, la 20 Nov. a. c. a avut loc înmormântarea soriei Cristina Treta de 77 ani, după o suferință de 13 ani. Serviciul de înmormântare a fost îndeplinit de fr. Ioan Gruia, ajutat de frații Ilie Iacob și Ioan Balcu din Sibet. A cântat corul și muzica din Șipet conduse de fr. Dumitru Șutu.

• • •

În ziua de 25 Nov. a. c. în comuna Lupălnic, s'a făcut înmormântarea fr. Ioan Peștenariu în vârsta de 89 ani. Serviciul funebru a fost îndeplinit de fr. Sipiion Trica, Pavel Paidola și alții. A luat parte mult popor.

• • •

O mare bucurie a avut biserica baptistă din comuna Grăniceri, jud. Arad, în ziua de 1 Decembrie, a. c. vizitați fiind de mai mulți frați și surori, în frunte cu ratele predicator Drăgan Mihai din com. Șil și de corul din com. Socodor, condus de fr. Nădăban Ghiță. Corul din loc unit cu cel din Socodor a dat concursul. Biserica a fost arhiplină și au simțit o mare apropiere de Dumnezeu.

• • •

În com. Tăgădau, la 14 Noiembrie a. c., s'a făcut căsătoria religioasă a fratelui Iosana Gheorghe din com. Hășmaș, cu sora Ardelean Susana din com. Tăgădau. Actul căsătoriei a fost făcut de fr. Pantea Colae. A cântat corul din loc, condus de fr. Muntean Nicolae. S'au mai cântat solori și s'a spus o poezie ocazională. Dumnezeu să-i binecuvinteze.

• • •

Biserica din Buteni, jud. Arad, a avut o mare bucurie în Dumineca de 1 Dec. a. c. cu ocazia vizitei fr. Băcu Ioan, seminarist. După masă la ora de evanghelizare a fost și fr. Tămaș Teodor, seminarist, și au vorbit împreună din Cuvântul Domnului. Seara a fost un frumos program al tineretului. A cântat corul bărbătesc și mixt, conduse de fr. Țentea. Subiectul despre care au vorbit frații a fost „Venirea a doua a Domnului Isus”.

O mare reînsofflărire spirituală a avut biserica baptistă din Bălaeș, jud. Teleorman, în zilele de 6, 7 și 8 Dec. a. c. prin vizita fr. Gh. Pop, presed. comunității. În urma evanghelizării ținută de fratele, s'au predat Domnului patru suflete, cari au și fost botezate Duminecă dimineața 8 Dec. În după amiază acele zile a mai venit un prieten din bis. Râca-Teleorman, care de asemenea a fost botezat. La această bucurie au luat parte frați din mai multe comune.

Dela depozitul de literatura

Vi se îmbie cele mai prețioase daruri ce pot să existe pentru Crăciun și Anul Nou.

Cine ar putea măsura valoarea și bogăția mare, ce se poate însuși prin citirea marilor descoperiri din Sfintele Scripturi?

Ele stau la îndemâna fiecărui doritor sincer. Vă îndemnăm, fraților, a pune preț pe aceste comori nepieritoare. Prin ele se capătă cunoștința, se zidește credința, se hrănește sufletul și se mărește orizonturile și viziunilor noastre. Ele sunt hrană pentru suflet, lumină pentru minte și candelă pentru picioarele noastre în drumul către cer.

Vrei să faci un cadou frumos de Anul Nou, copiilor tăi sau cunoscuților?

Cumpără-le atunci o carte și te vor ține minte.

Dăm aici o listă a cărților cu prețul lor.

1. Florile primăverii lei 50. 2. Femeile Noului Testament, lei 20. 3. Femeile Vechiului Testament, lei 30. 4. Femeia în slujba Regească, lei 25. 5. Viața Mariei Slessor, lei 25. 6. Viața de familie în Biblie, lei 35. 7. Ana din Ava, lei 10. 8. Doctrințele biblice, lei 35. 9. Credința și misiunea baptistă, lei 20. 10. În slujba lui Dumnezeu, lei 20. 11. Viața lui Livingstone, lei 15. 12. Istoria creștinilor, lei 35. 13. Crucea creștinului, lei 15. 14. Mântuirea deplină, lei 12. 15. Mărgăritarele, lei 25. 16. Tezaurul tineretului, lei 15. 17. Ogorul nostru, lei 30. 18. Istoriile religioase, lei 18. 19. Evanghelia slăvită, lei 15. 20. Domnul, Păstorul meu, lei 20. 21. Tristul Păstor, lei 10. 22. Gânduri asupra Genezei, lei 50. 23. Gânduri asupra Deuteronomului lei 50. 24. Celălalt tâmplar lei 25. 25. Armonia Evangheliei, lei 10. 26. Inima Vechiului Testament, lei 20. 27. Călăuza călătorului, lei 15. 28. Abece-darul creștin, lei 10. 29. Datoria Bisericii-lor, lei 2. 30. Biblii mari de casă și amvon, lei 300. 31. Biblii mari de casă și amvon, lei 250. 32. Biblii mari de casă și

amvon, lei 200. 33. Biblii mari de casă și amvon, lei 120. 34. Testamente subțiri lei 45. Testamente subțiri, lei 40. 36. Testamente subțiri, lei 30. 37. Fără Psalmi subțiri, lei 25. 38. Noul Testament cu scris mare, lei 60. 39. Cărți de cântări până la cele nouă cu 751 cântări, lei 65. 40. Cărți cu 665 cântări, lei 70—80. 41. Broșuri: Judecată din urmă, lei 4. 42. Biruința Evangheliei, lei 4. 43. În mormântat de viu, lei 4. 44. Porunca cea nouă, lei 3. 45. Tractate, 50 bani. 46. Tractate, lei 1. 47. Statutul de organizare a cultului baptist, care e bine să-l avem pe familie și să-l cunoaștem cu toți. Nou și proaspăt. 49. Indrumătorul în Nou Testament. 50. Incurând va apare cartea frumoasă „Puterea și lumină”. În afară de Biblii și Testamente toți cei ce comandă dela 10 bucăți în sus, li se acordă rabatul de 10%.

Depozitul de literatură nu a scumpit cărțile nimic, ci le primește mai scumpe. Biblii, Testamente și cărțile de cântări.

Dorim tuturoră putere și lumină.

ATENȚIUNE

Nu demult a ieșit de sub tipar o nouă și mult așteptată carte, care se numește „Indrumătorul”. Ea are un format mic și poate fi păstrată în Biblie. Se poate comanda dela Depozitul de Literatură.

Fiti cu grijă

Prin bisericile noastre umblă o femeie, numită Fărțan Elena, refugiată din Cluj. Ea se dă drept soră dela Creștinii după o Evanghelie, dar în realitate nu e. Nu are nici un certificat membral și e urmărită de poliție. Păziți-vă de ea!

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

Nu l-au cunoscut

Odată la ajunul Crăciunului — spune cineva — făcând parte dintr'un grup de colindători, am fost instruit cum să primesc darurile celor ce ne-au invitat să le cântăm, pe la casele lor. Intr'una din aceste case, sgomotul glumelor era așa de mare, că ei n'au auzit cântarea noastră. La urmă m'am apropiat încet de ușă și așteptăm în tăcere să primesc un dar frumos. O domnișoară, auzind că bat la ușă, veni și cumva supărate puse în cutiuță trei lei. La serviciul din dimineața Crăciunului le-am spus că în seară trecută am fost la ei; imediat însă, au început să se scuze. La lumina aceia slabă a pomului de Crăciun ei nu m'au cunoscut. Ei au gândit că sunt un biet cerșetor. Așa s'a întâmplat și cu Domnul Isus. El a venit în lume, dar de sgomotul asurzitor al păcatelor, cei de atunci n'au auzit cântările minunate dela nașterea Sa, și fiindcă erau în intineric nu L-au cunoscut. Tu, cititorule, îl cunoști?

O mare deosebire

Un minier credincios, fiind la o intrunire a lor, tocmai în săptămâna Crăciunului și, ajungă cu vorbele despre petrecerile de Crăciun, el făcu următoarea mărturisire:

„Mai înainte, eu cu familia mea, aveam de sărbători cea mai neagră sărăcie. Cu toate astea, sticlele de bere erau pline, — asta pentru că pe atunci nu eram credincios. Acum însă, noi vom avea un Crăciun bogat în toate privințele, dar cu sticlele goale, fără băntură. Aceasta e o mare deosebire. Hristos e în stare să scimbe nu numai fiirea noastră ci și sărbătorile noastre. El le dă o altă înfățișare tuturor”.

Sunt mulți cari sărbătoresc și azi Crăciunul lângă mesele de beutură. Poate ești și tu unul dintre ei. Aceasta arată că nu ai fost transformat de El. Crăciunul nu e o sărbătoare pentru ca să mânănci și să bei bine, ci e pentru ca să te apropi mai mult de Cel ce S'a născut în iesle. „Veniți să ne închinăm...” spune Psalmul 95:6.

Atmosfera Crăciunului

Intr'o zi, în compartimentul unui tren, erau vreo opt persoane, cari au făcut o călătorie lungă. Fiindcă nu se cunoșteau, ei au călătorit împreună fără să vorbească. La o oarecare stație, o mamă a intrat în compartimentul lor cu un copilăș în brațe. Tot restul călătoriei, tăcerea a fost întreruptă căci fiecare a început să vorbească și să admire copilășul. Rezervarea de odinioară s'a dus. Fiecare se simțea mulțumit să-și arate fericirea față de copilăș și față de ceilalți. Micuțul copil i-a condus pe ei la aceasta.

Tot așa Domnul Isus, Copilașul sfânt din Betleem, care nu a fost altcineva decât „Dumnezeu manifestat în trup”, e în stare să alunge orice posomorâre sau tăcere chinuitoare și e gata să aducă un trai vesel și o unire a noastră în vorbire și în simțiri. L-ai primit pe El? Dacă nu, fă aceasta chiar acum, și atunci El coborâ adevărată atmosfera a Crăciunului în viața ta.

Hristos a venit pentru toți

Nimeni nu e prea sărac în fața Lui. Păstorii au fost bine primiți la ieslea Lui.

Nimeni nu este prea înalt ca să se închine Lui. Magii înțelepți s'au plecat la picioarele Lui. Nimeni nu e prea departe. Steaua a luminat pe Magii depărtați, ca să vină la El.

Veniți dar cu toții la Betleem. Plecați-vă și închinați-vă în fața Regelui Măririi.

Obiceiuri de Crăciun

În fiecare țară sunt diferite obiceiuri cu acest prilej. În țara noastră se obișnuiește ca în seara de ajun să umble copii, tineri și câteodată chiar și cei bătrâni cu colinda, cu steaua, etc. În Suedia, se spune că, în seara de ajun, doi copii atârnă

afară de o creangă a unui pom un sfârșit de grâu păstrat dela seceris pentru ca servească ca și prânz pentru păsări ziua Crăciunului. În Elveția și în unele părți ale Germaniei, copiii își au o înbrăcăminte anumită, unii în alb, iar alții în negru. Pe cap ei poartă un fel de turbane sau coroane cu aceasta ocazie umblă sunând din clopoțel. În țările nordice ale Europei pomul de Crăciun e o via națională. Pe acolo se pot vedea brazi înfiți în piața publică cu numeroase becuri electrice, cari luminează orașul. Copii de acolo nu se satură să privească la pomul de Crăciun. În Ungaria, copiii merg dela ușă la ușă îmbrăcați în haie lungi și cu cărlige în mână ca și ciobani. În Madrid se face o adevărată procesiune. În fruntea tuturor merg trei bătrâni călare pe cai, cari sunt acoperiți cu țesături voare din răsărit. Ei preînchipuiesc pe magii. În unele părți ale Americii, copiii își agață ciorapii undeva sus pentru Moș Crăciun să îi umple cu daruri. În Montreal, în Canada, se clădesc pentru Crăciun palate de ghiață cu turnuri, scări, ferestre în toate părțile, de care nu-ți dai seama că unde ești, atât doar că nu e cald. Se încearcă să i se dea o formă oarecare, dar aproape pretutindeni se urăsc burile acestei sărbători, Isus, e uitat.

Te-ai coborât

*Te-ai coborât la noi, în lumea mare,
În viscolul ce băntuiește pe pământ,
În ciuda luptelor aprige, milenare,
Să n'frângi prigoana cu al Tău cuvânt.*

*Pe cer departe s'a zărit lumina
Povestitoare Tale biruinți,
Semnalul ce anunța coborârea
De sus, din ceruri, dintre sfinți.*

*Cu microscopul secolelor multe
În sunetul trecutei Profetii,
Ei, cari stăteau pe vârfurile de munte
Din steaua ce le-apare, au spus că vii.*

*Și-ai venit în ziua înscrierii
Dar nici un loc măcar de găzduit,
În oraș n'a fost, din cauza imbulzeli
Afară doar, un staul ai găsit.*

*Și'n ieslea cea săracă dela oi
În simplitatea spusă de cuvânt,
Ecoul vocilor frumoase 'n cor
Mulțimea Heruvimilor Iti cânt.*

*Au spus păstorilor dela pășune
Căci Tu ești Cel ce desrobești,
În armonia vremurilor bune
Și pace pe pământ le dăruiești.*

*Atâtea lacrimi mari vei șterge pe pământ
La toți ce cred în al Tău nume,
Vei rămânea de-apururi Miel Prea sfânt
Nădejdea celor apăsați pe lume.*

MOȚIU IOAN

Zece porunci pentru Crăciun

1. Să nu serbezi Crăciunul fără Hristos.
2. Să nu-ți umpli stomacul cu multe mâncări, ci mai bine umpleți sufletul cu adevărurile Celui ce s'a născut în iesle.
3. Să nu aduci beutură îmbățătoare în casa ta de Crăciun și nici alta dată.
4. Să nu lași ca Moș Crăciun să ia locul lui Hristos. În multe case, Moș Crăciun primește mai multă atenție decât Hristos și astfel sărbătoarea devine mai puțin amintirea unui basm decât a unei realități minunate.
5. Să nu-ți împovorezi slujitorii Crăciun. Lasă-i să aibă și ei libertate în aceste sărbători.
6. Să nu neglijezi biserica. Ea te ajută să vezi, tu și copiii tăi, însemnătatea rituală a Crăciunului.
7. Să nu iai parte la nici o societate sau convorbire care nu e pe placul lui Hristos.
8. Să nu fii nepăsător față de cei săraci. Lasă ca bunurile tale să înveselească casele pline de mizerie.
9. Să-ți pregătești sufletul de Crăciun. Prea mulți oameni își pregătesc haină bună pentru Crăciun și nu-și pregătesc sufletul.
10. Să-ți dai inima lui Hristos ca să se nască în ea și te închini înaintea Lui, pastorii și cu Magii.